

SENTENCIA 01-94 DE 25 DE MARÇ DE 1994

Robatori.- Error en l'apreciació de la prova.- Condemna condicional.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 3 de novembre de 1993 amb la part dispositiva següent: "FALLEM Que hem de condemnar i condemnem a Isidre V.P. com autor responsable d'un delictes de robatori de l'article 239 del Codi penal a la pena de vuit mesos de presó, i al pagament de les despeses processals; hem de revocar i revoquem la pena de presó condicional qualificada imposada a Isidre V.P. per sentència d'aquest Tribunal de data 8 de gener de 1993, i per un període de quatre mesos".

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada s'interposà recurs de suplicació pel lletrat Sr. Manel Mas i Ribó en interès del seu patrocinat Isidre V.P., el qual al·legà com a motius del recurs, error en l'apreciació de la prova i que, si bé el Tribunal de Corts va tenir en compte l'element psíquic del seu defensat com a circumstància atenuant, tant en l'acte de la vista oral, com en la narració de la sentència, no ha tingut en compte a l'hora de condemnar Isidre V.P., aquest element, imposant-li la pena de vuit mesos de presó, i a més la revocació d'una condemna anterior, i sol·licita la revocació de l'esmentada sentència en el sentit de deixar sense efecte la revocació de la pena de presó condicional qualificada imposada a Isidre V.P.

3. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal va formular adhesió al recurs al·legant amb fonament en el motiu 5 (error en la valoració de la prova) que es produïren dos delictes de robatori en moments distanciats i perfectament diferenciats i que per això s'ha de condemnar el processat Isidre V.P. com a autor de dos delictes majors de robatori, i no s'oposa, però, que la pena imposada sigui la mateixa.

4. RESULTANT: que el propi Ministeri Fiscal va oposar-se al recurs de suplicació formulat per Isidre V.P., ponderant d'una part que el Tribunal de Corts, condemnant l'encausat a 8 mesos de presó, va fer una justa aplicació de les disposicions

dels articles 40 i 53.2 del Codi penal i d'altra part dels articles 240 i ss del Codi de procediment penal que regulen la condemna condicional, que no és un dret del processat sinó una possibilitat donada al Tribunal tenint en compte la gravetat dels fets i la personalitat del processat.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que el recurs d'Isidre V.P. es limita al que disposa la decisió del Tribunal de Corts que revoca fins a 4 mesos la pena de presó condicional que resulta de la sentència de 8 de gener de 1993.

2. CONSIDERANT: que en aplicació de les disposicions de l'article 249 del Codi de procediment penal, si abans de transcórrer el termini de la condemna condicional, el reu és condemnat a una altra pena de privació de llibertat per raó de delictes comès posteriorment a la decisió que acorda el benefici de la presó condicional, el Tribunal pot ordenar la revocació de tota o d'una part de la pena de presó condicional anteriorment acordada.

3. CONSIDERANT: que constatant la reiteració dels comportaments delictius d'Isidre V.P., durant el termini d'observació i ordenant per aquest fet la revocació parcial de la presó condicional de la qual s'havia anteriorment beneficiat, el Tribunal de Corts ha fet una justa aplicació de les disposicions del precitat text, resulta que aleshores aquesta decisió ha d'ésser confirmada en aquest punt.

4. CONSIDERANT: que, a més a més, se'ns descriu dins dels resultants de la sentència del 3 de novembre de 1993 que Isidre V.P. i Antonio B. varen robar, durant la nit del 26 al 27 de juny de 1993 un vehicle Range Rover aparcat a la plaça de braus d'Andorra, i que, quinze dies abans aquestes mateixes persones, es varen apropiari d'un altre vehicle Range Rover estacionat a l'aparcament d'Encorses; que es pot imputar a Isidre V.P. dos fets constitutius de delictes de robatori comesos en uns períodes diferents i perfectament independents l'un de l'altre, és convenient per consegüent admetre el recurs del MINISTERI FISCAL i reformar parcialment la sentència apel·lada que declara a Isidre V.P., culpable de 2 delictes de robatori.

5. CONSIDERANT: Que en data 14 de març d'aquest any 1994, els Excms. Srs. Coprínceps d'Andorra han atorgat un indult de fins a sis mesos, amb motiu de la conclusió del procés de promulgació de la Constitució d'Andorra, la disposició del qual ja ha estat promulgada mitjançant la seva publicació al Butlletí Oficial del dia 23 de març de l'any actual disposant el seu article 3r que quan es tracti de fets

delictius no jutjats definitivament (com és el cas) el procediment continuarà fins que recaigui sentència ferma, i en aquest moment "el Tribunal que la dicti aplicarà els beneficis de l'indult". Per això, cal acordar-ho així en favor del processat recurrent, que ha estat condemnat per la sentència impugnada a dotze mesos de presó, que va començar a complir el dia 12 d'octubre de 1993, moment des del qual consta acreditat que ha observat bona conducta, per la qual cosa cal reconèixer-li els esmentats beneficis d'indult de sis mesos, a fi que sumats al temps de compliment de la pena imposada, siguin tinguts en compte perquè el Tribunal de Corts en execució de la sentència, procedeixi a la seva oportuna excarceració.

Vistos el Codi penal, el Codi de procediment penal, la doctrina i la jurisprudència, els usos i costums i la Constitució del Principat.

DECIDIM

1. Que desestimant el recurs de suplicació deduït a nom del processat Isidre V.P., i estimant el formulat pel Ministeri Fiscal,

2. Confirmem els pronunciaments de la sentència del Tribunal de Corts dictada en la present causa el dia 3 de novembre de 1993; excepte pel que afecta a Isidre V. P. que ha d'ésser condemnat com autor de dos delictes de robatori.

3. Condemnem el recurrent Isidre V.P. al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4. Acordem el benefici de l'indult de sis mesos de la pena de privació de llibertat imposada per la sentència.

5. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució, amb l'excarceració del condemnat tan aviat com correspongui per aplicació del compliment de la condemna i de l'indult que se li aplica de sis mesos de presó.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.